3. An Sûrja (1, 115).

चित्रं देवानामुदगादनीकम् । चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्य अग्नेः ।
आप्रा द्यावा पृथिवी अन्तरिक्षम् । सूर्य आत्मा जगतस्तस्थुषश्च ॥ १ ॥
सूर्यो देवीमुषसं रोचमानाम् । मर्यो न योषामभि एति पश्चात् ।
यत्रा नरो देवयन्तो युगानि । वितन्वते प्रति भद्राय भद्रम् ॥ २ ॥
भद्रा अश्वा हरितः सूरिअस्य । चित्रा एतग्वा अनुमादिआसः ।
नमस्यन्तो दिव आ पृष्ठमस्थुः । परि द्यावा पृथिवी यन्ति सद्यः ॥ ३ ॥
तत्सूर्यस्य देवत्वं तन्महित्वम् । मध्या कर्तोर्विततं सं जभार ।
यदेदयुक्त हरितः सधस्थात् । आद्रात्री वासस्तनुते सिमस्मै ॥ ४ ॥
तन्मित्रस्य वरुणस्याभिचक्षे । सूर्यो रूपं कृणुते द्योरुपस्थे ।
अनन्तमन्यद्रुशदस्य पाजः । कृष्णमन्यद्धरितः सं भरन्ति ॥ ५ ॥
अद्या देवा उदिता सूरिअस्य । निरंहसः पिपृता निरवद्यात् ।
तन्नो मित्रो वरुणो मामहन्ताम् । अदितिः सिन्धुः पृथिवी उत द्यौः ॥ ६ ॥

---

4. An Agni (1, 143).

प्र तव्यसीं नव्यसीं धीतिमग्नये । वाचो मतिं सहसः सूनवे भरे ।
अपां नपाद्यो वसुभिः सह प्रियः । होता पृथिव्यां नि असीददृत्वियः ॥ १ ॥
स जायमानः परमे विओमनि । आविरग्निरभवन्मातरिश्वने ।
अस्य क्रत्वा समिधानस्य मज्मना । प्र द्यावा शोचिः पृथिवी अरोचयत् ॥ २ ॥
अस्य त्वेषा अजरा अस्य भानवः । सुसंदृशः सुप्रतीकस्य सुद्युतः ।
भात्वक्षसो अति अक्तुर्न सिन्धवः । अग्ने रेजन्ते अससन्तो अजराः ॥ ३ ॥
यमेरिरे भृगवो विश्ववेदसम् । नाभा पृथिव्या भुवनस्य मज्मना ।
अग्निं तं गीर्भिर्हिनुहि स्व आ दमे । य एको वस्वो वरुणो न राजति ॥ ४ ॥
न यो वराय मरुतामिव स्वनः । सेनेव सृष्टा दिविआ यथाशनिः ।
अग्निर्जम्भैस्तिगितैरत्ति भर्वति । योधो न शत्रून्त्स वना नि ऋञ्जते ॥ ५ ॥
कुविन्नो अग्निरुचथस्य वीरसत् । वसुष्कुविद्वसुभिः काममावरत् ।
चोदः कुवित्तुतुज्यात्सातये धियः । शुचिप्रतीकं तमया धिया गृणे ॥ ६ ॥
घृतप्रतीकं व ऋतस्य धूर्षदम् । अग्निं मित्रं न समिधान ऋञ्जते ।
इन्धानो अक्रो विदथेषु दीदिअत् । शुक्रवर्णामुदु नो यंसते धियम् ॥ ७ ॥
अप्रयुच्छन्नप्रयुच्छद्भिरग्ने । शिवेभिर्नः पायुभिः पाहि शग्मैः ।
अदब्धेभिरदृपितेभिरिष्टे । अनिमिषद्भिः परि पाहि नो जाः ॥ ८ ॥